

Uchwała delegatów XXXV Walnego Zebrania Sprawozdawczego Stowarzyszenia Rodzin Katolickich Diecezji Płockiej w sprawie troski o ochronę życia człowieka

1. Uczestnicy XXXV Walnego Zebrania Sprawozdawczego Stowarzyszenia Rodzin Katolickich Diecezji Płockiej wyrażają wdzięczność Ojcu Świętemu Franciszkowi za opublikowanie przez Dykasterię Nauki Wiary „Deklaracji «Dignitas infinita» o godności człowieka” z dnia 2 kwietnia 2024 r., która zawiera precyzyjną i pomocną współczesnym katolikom wykładnię antropologii chrześcijańskiej, a także jest ważnym przypomnieniem priorytetów doktrynalnych i moralnych Kościoła katolickiego. Deklaracja ta stara się ukazać godność ludzką jako uniwersalną prawdę, „którą wszyscy musimy uznać za podstawowy warunek, aby nasze społeczeństwa były prawdziwie sprawiedliwe, pokojowe, zdrowe i ostatecznie autentycznie ludzkie” („Dignitas infinita”, Prezentacja).
2. Członkowie Stowarzyszenia Rodzin Katolickich Diecezji Płockiej wyrażają zaniepokojenie proponowanymi w ostatnim czasie zmianami, dotyczącymi Ustawy z dnia 7 stycznia 1993 r. o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży, a także innymi projektami ustaw, prowadzących do ustawowego usankcjonowania rzekomej opieki zdrowotnej, jaką byłoby świadczenie w postaci przerwania ciąży. Stoimy na stanowisku, oczywistym współcześnie dla lekarzy, biologów, naukowców i myślicieli, że ludzkiemu życiu w każdym stadium rozwoju należy się szacunek i troska o jego niezbywalną godność. Kto depcze godność drugiego człowieka, szczególnie bezbronnego, bo nienarodzonego i niemogącego wyrazić swojego stanowiska, sprzeciwia się ostatecznie własnej godności.
3. Ochrona życia ludzkiego w każdym stadium rozwoju nie jest sprawą religii, nie można jej uznać za domenę ludzi wierzących, dotyczy ona bowiem samej istoty człowieczeństwa i jest wpisana w ludzką naturę, w sumienie każdej osoby ludzkiej, które – gdy tylko jest dobrze uformowane – zawsze staje i musi stawać po stronie bezwarunkowego nakazu „Nie zabijaj”. Św. Paweł z Tarsu, jeden z największych obrońców godności człowieka w historii ludzkości, stwierdza: „Bo gdy poganie, którzy Prawa nie mają, idąc za naturą, czynią to, co Prawo nakazuje, chociaż Prawa nie mają, sami dla siebie są Prawem. Wykazują oni, że treść Prawa wypisana jest w ich sercach, gdy jednocześnie ich sumienie staje jako świadek, a mianowicie ich myśli na przemian ich oskarżające lub uniewinniające” (Rz 2,14-15).
4. Choć przepisy prawa stanowionego są ważne i potrzebne w wychowaniu sumień i postaw ludzkich, wydaje się jednak, że mają one coraz mniejszy wpływ na rzeczywiste wybory moralne ludzi. Uświadamiamy sobie, że coraz większym i przerażającym jednocześnie problemem jest dostępność aborcji farmakologicznej, zwanej także chemiczną. Dramatyczne wybory dokonują się w przestrzeni internetu, gdzie bez większego trudu można zakupić środki farmakologiczne, mające działanie aborcyjne. Ogromnym wyzwaniem moralnym jest również możliwość zakupu w internecie środków tzw. antykoncepcji awaryjnej, mających także działanie aborcyjne. Różne zmiany w prawie stanowionym nie skutkują ani zwiększaniem świadomości i rzetelnej

wiedzy na ten temat, ani też nie dotyczą sedna zagadnienia. Nie wiadomo tak naprawdę, ile, kiedy i w jaki sposób zostało wykorzystanych w Polsce takiego typu specyfików farmakologicznych. Dlatego coraz bardziej powinniśmy zdawać sobie sprawę, by troszczyć się nie tylko o zmiany w prawie, ale przede wszystkim o formację ludzkich sumień, kształtowanie świadomości i odpowiedzialności konkretnych osób, które nawet wtedy, gdy prawo stanowione na coś pozwoli, dokonają słusznych i moralnie dobrych wyborów. Apelujemy do rodziców, dziadków, nauczycieli, wychowawców i katechetów, by rozmawiali z młodymi ludźmi i pokazywali im zagrożenia i wyzwania, związane z rzeczywistością ochrony życia ludzkiego, szczególnie poczętego. Prawo stanowione nie powinno nigdy sankcjonować tzw. „prawa do aborcji”, co niestety stało się niedawno faktem we Francji, ponieważ podstawowym prawem człowieka jest prawo do życia, a także związane z nim prawo do wolności sumienia, którego nie powinny łamać żadne regulacje prawa stanowionego.

5. Wyrażamy solidarność z matkami i ojcami, z rodzinami i wszystkimi, którzy cierpią z powodu przeprowadzonych aktów aborcji chirurgicznej czy też farmakologicznej. Kościół katolicki idąc za nauczaniem Chrystusa i Apostołów od początku stoi po stronie życia, krocząc „drogą życia”, a nie „drogą śmierci” (por. *Didache*), budując cywilizację życia i miłości, wbrew wszelkim przejawom cywilizacji śmierci. Ta troska wyraża się w modlitwie, dziełach Duchowej Adopcji Dziecka Poczętego, pamięci o dzieciach nienarodzonych i obchodzeniu Dnia Dziecka Utraconego, w Marszach dla Życia i Rodziny, w Oknach Życia, Domach Samotnej Matki, w działalności hospicjów prenatalnych i w wielu innych inicjatywach, które są wyrazem głoszenia Ewangelii życia. Dziękujemy wszystkim lekarzom, pielęgniarkom i pracownikom służby zdrowia za wszelkie formy ich działalności dla troski o życie fizyczne i duchowe człowieka. Szczególnie solidaryzujemy się z farmaceutami, pracownikami aptek i przemysłu farmaceutycznego, którzy wobec planowanych zmian w prawie polskim, dotyczących tzw. antykoncepcji awaryjnej, w swoich sumieniach toczą walkę o życie oraz szukają takich dróg dotarcia do umysłów i sumień pacjentów, by stawali zawsze po stronie poczętego życia. Jakkolwiek jednak ważna jest modlitwa, apelujemy do ludzi odpowiedzialnych za wychowanie, by zintensyfikowali w tych dniach różne formy uświadamiania młodego pokolenia o tym, w jaki sposób bronić życie człowieka i uwrażliwiać na te wartość ich sumienia. Wobec ogromnego kryzysu demograficznego, który dotyka nasz kraj, dyskusja o życiu człowieka, jego ochronie i promocji staje się sprawą fundamentalną.
6. Zwracamy się z prośbą do wszystkich polityków, by przemyśleli i zdali sobie sprawę z ciążącej na nich odpowiedzialności za stanowienie prawa dotyczącego ochrony życia człowieka. Św. Jan Paweł II idąc za niezmiennym nauczaniem Kościoła przypominał, że na tych, którzy bezpośrednio uczestniczą w ciałach ustawodawczych, spoczywa „konkretna powinność przeciwstawienia się jakiegokolwiek ustawie stanowiącej zagrożenie dla ludzkiego życia. Obowiązuje ich – tak jak każdego katolika – zakaz uczestnictwa w kampaniach propagandowych na rzecz tego rodzaju ustaw, nikomu też nie wolno ich popierać oddając na nie głos” (*Nota doktrynalna o niektórych aspektach działalności i postępowania katolików w życiu politycznym*, nr 4). Natomiast w odniesieniu do sytuacji, gdy nie można odrzucić lub znieść całkowicie obowiązującej

ustawy aborcyjnej, Papież Polak przypominał: „(...) parlamentarzysta, którego osobisty absolutny sprzeciw wobec przerywania ciąży byłby jasny i znany wszystkim, postąpiłby słusznie, udzielając swego poparcia propozycjom, których celem jest ograniczenie szkodliwości takiej ustawy i zmierzających w ten sposób do zmniejszenia jej negatywnych skutków na płaszczyźnie kultury i moralności publicznej” (*Evangelium vitae*, nr 73). Odpowiadając na apel abpa Tadeusza Wojdy, Przewodniczącego Konferencji Episkopatu Polski, naszą modlitwą otaczamy polskich parlamentarzystów, by byli wrażliwi na głos swoich sumień i wskazania prawa naturalnego, a także otwarci na głos ludzi, stających w obronie życia poczętego.

7. Wyrażając nadzieję, że nasze stawanie po stronie Ewangelii życia przyniesie owoce, jednoczymy się także z organizatorami i uczestnikami Narodowego Marszu Życia w Warszawie w dniu 14 kwietnia br. Jesteśmy przekonani, że każda istota ludzka jest święta, a naruszanie jej życia jest próbą burzenia fundamentów naszej cywilizacji, o czym przypomina deklaracja „Dignitas infinita”: „Jeśli obalimy to przekonanie, nie ma solidnych i trwałych fundamentów do obrony praw człowieka, które byłyby zawsze uzależnione od korzyści zmieniających się rządów. Sam rozum wystarczy, aby uznać nienaruszalną wartość każdego ludzkiego życia, ale jeśli spojrzymy na nie w świetle wiary, «wszelki gwałt zadany osobistej godności istoty ludzkiej wzywa o pomstę przed obliczem Bożym i jest Obrazą Stwórcy człowieka»” (nr 47).

Płock, dnia 13 kwietnia 2024 roku

Witold Jacek Wybult
Prezes Stowarzyszenia Rodzin Katolickich Diecezji Płockiej

ks. Wojciech Kućko
Asystent Stowarzyszenia Rodzin Katolickich Diecezji Płockiej